

Diederik doet 't toch!

Dit verhaal gaat over een klein vogeltje. De mensen noemen hem een roodborstje, maar zijn ouders noemen hem Diederik. Sinds een paar dagen kan Diederik vliegen. Samen met zijn vader en moeder vliegt hij overal naartoe. Hij is zelfs al in de allerhoogste boom van de buurt geweest, helemaal bovenin.

Natuurlijk moet Diederik nog veel leren. Zo moet hij leren waar je eten kunt vinden, op welke plekken je het best kunt slapen en hoe je je het best kunt beschermen tegen regen en kou. En verder moet hij leren wat er allemaal gevaarlijk is. Want ook vogels kunnen onder een auto komen als ze niet uitkijken.

Niet alleen auto's zijn gevaarlijk. Er zijn nog veel meer gevaren voor kleine vogeltjes. Denk bijvoorbeeld aan katten die heel graag kleine vogeltjes lusten en denk ook aan roofvogels die zomaar van hoog uit de lucht naar beneden komen vliegen om een klein vogeltje op te eten.

"Diederik, jongen", zegt papa Roodborst tegen hem, "blijf voorlopig maar een beetje bij ons in de buurt. Al doende kunnen wij je alles leren wat je moet weten. En over een tijdje kun je overal alleen naartoe." "Goed hoor pap", zegt Diederik, "dat zal ik doen". En hij meent het. Maar als even later zijn ouders een middagdutje doen, vindt Diederik het

toch wel èrg saai in en rond het nest. Er valt helemaal niets te beleven. Hij verveelt zich. Wat moet hij doen? Ook gaan slapen? Maar hij is helemaal niet moe. 'Zal ik een klein stukje vliegen', vraagt hij zich af. 'Heel even een klein rondje.....? Dat kan toch geen kwaad? Zodra papa en mama weer wakker worden, ben ik al lang weer terug..... Zal ik het doen.....? Oké, ik doe het!'

Diederik vliegt stilletjes weg. Wat is vliegen toch leuk! Hé, ziet hij daar een broodkorstje op het gras? Wat heeft hij toch een geluk, want hij heeft best honger. Diederik landt naast het broodkorstje en pikt en pikt en pikt dat het een lieve lust is. Wat een heerlijk stukje brood! Intussen probeert hij te doen wat zijn ouders hem hebben geleerd. Zodra hij het kattenluikje van kater Felix hoort, is hij dus extra op zijn hoede.

Felix komt naar buiten en ziet Diederik! 'O, wat een lekker vogeltje', denkt hij. Met een paar grote sprongen springt hij naar Diederik. Diederik schrikt zich een hoedje! Katten zijn veel sneller dan hij dacht! "Help! Help!", roept hij. "Help!!!!" Zo snel hij kan springt hij de lucht in en tegelijkertijd slaat hij zijn vleugeltjes uit om te vliegen. Het gaat goed! Wèg is Diederik, de lucht in. Zó hoog dat Felix er niet bij kan. Maar van schrik kijkt Diederik niet goed uit en dan.....

Boem!!! Daar vliegt hij zomaar tegen het grote raam van het huis. En plof! Daar valt hij op de grond. "Au, au, wat doet mijn hoofd pijn", roept Diederik. Gauw wil hij opnieuw wegvliegen. Maar dat gaat helemaal niet. Hij is helemaal duizelig geworden en vliegen lukt even niet. Heeft poes Felix hem gezien?

Jawel, kater Felix heeft hem gezien! Maar Felix hoort ook een luid gekwetter achterin de tuin. Hij besluit eerst dáár eens een kijkje te nemen. Daar zitten nog veel meer lekkere vogeltjes, zo te horen. Het geeft Diederik de gelegenheid om nog eens te proberen of hij weg kan vliegen. Gelukkig! Nu lukt het wèl! En even later is Diederik terug bij het nest van zijn ouders. Maar waar zijn papa en mama gebleven? Wat zitten ze daar te kwetteren achterin de tuin? Gelukkig, daar komen ze al weer aangevlogen.

"

"Domme, domme, domme Diederik!", roept papa Roodborst hem al van verre toe. "Ik dacht dat je nog een tijdje bij ons in de buurt zou blijven. Want dat je niet tegen ramen moest vliegen, dát hadden we jou nog niet geleerd! Gelukkig maar dat je zo hard om hulp hebt geroepen en wij je hoorden. Zo konden wij poes Felix van je weglokken door achterin de tuin te gaan zitten kwetteren. Deze keer is het allemaal goed afgelopen. Maar volgende keer moet je wel beter luisteren hoor!" "Ja pap", zegt Diederik, "dat zal ik doen"! En vervolgens kruipt hij lekker tegen zijn vader en moeder aan, veilig in het warme nest.

